

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 23C/51/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1318205453
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beata Farkašová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2022:1318205453.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v konaní pred sudkyňou JUDr. Beatou Farkašovou v právnej veci žalobcu : F. sociálnych služieb a zariadenie pre seniorov T., W. vinohradoch XXX, A., J.: XXXXXXXXX, zastúpený Advokátskou kanceláriou Kolíková & Partners, s.r.o. Radvanská 21, Bratislava, proti žalovanej : P. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. vinohradoch XXX, A., o zaplatenie 3.663,06 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 3.663,06 eur s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy :

- 1.744,05 eur od 31.08.2018 do zaplatenia,
 - 1.919,01 eur od 13.06.2020 do zaplatenia,
- to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd priznáva žalobcovi voči žalovanej náhradu trov konania v pomere úspechu 100%, o výške ktorej bude rozhodnuté tunajším súdom po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súd dňa 03.09.2018, rozšírenou podaním zo dňa 17.06.2020, domáhal zaviazania žalovanej na zaplatenie žalobcovi sumy 3.663,03 eur s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.744,05 eur od 31.08.2018 do zaplatenia, titulom bezdôvodného obohatenia vzniknutého za poskytnuté sociálne služby v zariadení pre seniorov pre osobu s II. stupňom odkázanosti na pomoc inej fyzickej osoby od žalobcu v období od 01.09.2016 do 30.06.2018. Dňa 31.08.2018 žalobca rozšíril žalobcu o bezdôvodného obohatenie za obdobie od 01.07.2018 do 31.05.2020 vo výške 1.919,01 eur.

Žalobu skutkovo odôvodnil tým, že je poskytovateľom sociálnej služby podľa § 35 (zariadenie pre seniorov) a § 38 (domov sociálnych služieb) zákona č. 448/2008 Z.z. o sociálnych službách účinného od 01.01.2009. Žalovaná bola prijatá do Domova dôchodcov Rača na základe Rozhodnutia o poskytovaní celoročnej starostlivosti zn. SC-XXX/XX zo dňa XX.XX.XXXX podľa § 93 ods. 1 písm. a/ zákona č. 195/1998 Z.z. o sociálnej pomoci. V nadväznosti na zmenu právnej úpravy (zrušenie zákona o sociálnej pomoci zákonom č. 448/2008 Z.z. o sociálnych službách) žalovaná neuzatvorila so žalobcom zmluvu podľa § 74 zákona o sociálnych službách napriek tomu, že jej bol zo strany žalobcu opakovane predložený návrh zmluvy. Neuzatvorením zmluvy o poskytovaní sociálnych služieb v zmysle prechodných ustanovení zákona č. 448/2008 Z.z. žalovanej zanikol k 10.01.2011 právny titul na prijímanie sociálnej služby u žalobcu. Žalovaná prijímala sociálnu službu v zariadení pre seniorov od žalobcu v období od 01.09.2016 do 31.05.2020, nemala uzatvorenú zmluvu o poskytovaní sociálnej služby so žalobcom ako jediným právnym titulom na prijímanie sociálnej služby podľa zákona o sociálnych službách, žalovaná neuhrádzala sumu za prijímanie sociálnej služby vo výške stanovenej v zmysle cenového predpisu, a to § 72 zákona o sociálnych službách v spojení so všeobecne záväzným nariadením Bratislavského samosprávneho kraja č. 31/2009 (ďalej len „VZN BSK“). Žalobca od

žalovanej požaduje obvyklú úhradu za takú sociálnu službu, ktorá je poskytovaná žalovanej a osobám v obdobnom postavení, t.j. osobe s II. stupňom odkázanosti na pomoc inej fyzickej osoby v zariadení sociálnych služieb zriadenom BSK. Obvyklá úhrada zodpovedná čiastke vypočítanej podľa cenového predpisu VZN BSK č. 31/2009 v znení neskorších predpisov. V osobnej karte klienta sú evidované úhrady, ktoré mala žalovaná podľa cenového predpisu platiť, a úhrady, ktoré skutočne žalovaná zaplatila. Rozdiel za obdobie od 01.09.2016 do 30.06.2018 predstavuje 1.744,05 eur (nedoplatok v júni 2018 vo výške 6.469,30 eur mínus nedoplatok v auguste 2016 vo výške 4.725,25 eur) a rozdiel za obdobie od 01.07.2018 do 31.05.2020 vo výške 1.919,01eur. Žalobca si bezdôvodného obohatenie uplatňuje vo výške vypočítanej podľa VZN BSK č. 31/2009 pri poskytovaní celoročnej pobytovej sociálnej služby v zariadení pre seniorov osobe s II. stupňom odkázanosti na pomoc inej fyzickej osoby v bytovej jednotke č. 122 v bytovom dome žalobcu Pri Vinohradoch 267, Bratislava, o rozlohovej podlahovej plochy obytnej miestnosti 21,57 m² a podlahovej plochy príslušenstva 17,40m², ktoré obýva žalovaná sama po odpočítaní zaplatenej čiastky.

Žalobca ďalej poukázal na viaceré právoplatné súdne rozhodnutia tunajšieho súdu, ktoré potvrdili, že prípade poskytovania sociálnej služby bez právneho dôvodu vzniká poskytovateľovi (žalobcovi) nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia (právoplatné rozsudky Krajského súdu Bratislava č.k. 5Co 494/2015-390 zo dňa 13.12.2016, č.k. 9Co 460/2015-392 zo dňa 26.10.2017, č.k. 4Co 566/2015-476 zo dňa 28.02.2018, právoplatné rozsudky Okresného súdu Bratislava III č.k. 44C 184/2013-343 zo dňa 13.04.2015, č.k. 45C 249/2013-348 zo dňa 30.06.2015, č.k. 21C 253/2013 zo dňa 30.06.2016, č.k. 17C 291/2016-161 zo dňa 15.02.2018.

2. Žalobca k žalobe pripojil nasledovné listinné doklady: Zriaďovaciu listinu rozpočtovej organizácie Bratislavského samosprávneho kraja - žalobcu č. XXX/XXXX s Dodatkami č. 1 žalobcu, Registračnú kartu žalobcu zo dňa 25.09.2017, Rozhodnutie Sociálneho centra pre poskytovanie služieb sociálnej starostlivosti ul. Pri vinohradoch č. 267, Bratislava č. SC-XXX/XX zo dňa XX.XX.XXXX o poskytovaní celoročnej starostlivosti žalovanej, Rozhodnutie Hlavného mesta SR Bratislavy č. V. Y. XXXXX/XXXX-XXXXXX/XXXX zo dňa 25.11.2020, právopl. 10.01.2011 o odkázanosti žalovanej, Právne stanovisko Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR zo dňa 03.05.2011 k § 106 ods. 5 až 8 zákona č. 448/2008 Z.z. o sociálnych službách, Osobnú kartu žalovanej, VZN BSK č. 31/2009, Výzvu a zaplatenie sumy zo dňa 27.08.2018 s doručenkou žalovanej.

3. Dňa 08.10.2018 bol vo veci tunajším súdom vydaný platobný rozkaz, voči ktorému podala žalovaná odpor s tým, že žalobu namietala čo do právneho základu aj výšky, žalobu žiadala zamietnuť z nasledovných dôvodov:

a/ podľa žalovanej Zmluva o poskytovaní sociálnej služby je zmluvou uzatváranou pri obmedzení zmluvnej voľnosti strán zákonom č. 448/2008 Z.z., ktorý určuje spôsob, formu, obsah a podmienky uzatvárania. Návrhom zmluvy bola žalovaná uvádzaná v omyl v súvislosti s postavením účastníkov, a to použitím odtlačku okrúhlej pečiatky so štátnym znakom, ako i viacerými ustanoveniami „formulárovej“ zmluvy. Žalobca návrh zmluvy predložil bez datovania. Podľa žalovanej je žalobca podaná bez riadneho zdôvodnenia kauzy a riadneho odôvodnenia titulu, žalobca nepreukázal výšku obohatenia, neuviedol postup vyčíslenia obvyklej úhrady za sociálnu službu podľa § 35 zákona o sociálnych službách, ktoré by sa vzťahovalo na samotnú žalovanú, a to záväzným postupom, v súlade so VZN, na ktoré sa odvoláva. Nestačí iba fikcia vychádzajúca zo všeobecného odkazu na VZN zriaďovateľa a z osobnej karty klienta s údajmi o úhradách za niektoré činnosti, určených žalobcom a žalovanou zaplatených súm. Výšku obvyklej úhrady za ubytovanie na dvoch miestach podľa § 35 zákona udáva žalobca na základe rozhodnutí svojho zriaďovateľa o vyhláseniach VZN mimo jeho zákonom stanovenú kompetenciu. Vecná aktívna legitímácia preto patrí výlučne vlastníkovi úhrad za sociálnu službu poskytovanú žalobcom, t.j. škoda, ktorá by vznikla zriaďovateľovi verejného poskytovateľa krátením plánovanej príjmovej časti rozpočtu vyššieho územného celku (BSK).

b/ žalovaná namietala požadované príslušenstvo žalobcom tým, že na rozdiel medzi platbami žalovanou a požadovanou úhradou v oblasti práva sociálneho zabezpečenia nie je dôvodné aplikovať § 517 Občianskeho zákonníka a nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z.

c/ podľa žalovanej, žalobca bol pri aplikovaní právnych noriem účelovo pozitivistický, ale § 106 ods. 7 zákona o sociálnych službách, v ktorom je obsiahnutá povinnosť poskytovateľa uzavrieť zmluvný vzťah s prijímateľom sociálnej služby, si vykladal voľne ako povinnosť predložiť návrh kontraktu. Opakované predkladanie návrhu zmluvy nepreukazuje súlad zmluvných ustanovení s kogentnými právnymi normami v zákone, ani súlad určenej sumy úhrady za poskytovanie sociálnej služby s príslušným podzákoným

predpisom. Iba nezávislý štátny orgán - súd, a nie ministerstvo, rozhoduje o súlade obsahu s kogentnými ustanoveniami zákona vrátane súladu výšky sumy určenej jednostranne poskytovateľom.

4. Žalobca k odporu žalovanej uviedol, že žalovaná si nesprávne vykladá ustanovenia zákona o sociálnych službách a odkázal na výklad ustanovenia § 106 ods. 7 zákona o sociálnych službách poskytnutého Ministerstvom práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky. Prijatím zákona o o sociálnych službách s účinnosťou od 01.01.2009 došlo k zrušeniu zákona č. 195/1998 Z.z. o sociálnej pomoci a jediným právnym titulom na prijímanie sociálnej služby je zmluva o poskytovaní sociálnych služieb. Prechodné ustanovenie (§106 ods. 7) upravuje, že sociálne služby sa prijímateľovi v prechodnom období poskytnú podľa zákonného účinného do 31.12.2008 len do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o odkázanosti fyzickej osoby na sociálnu službu a uzatvorenia zmluvy o poskytovaní sociálnych služieb. Prijímateľ sociálnej služby nemá povinnosť, ale právo zmluvu o poskytovaní sociálnych služieb podpísať, čím sa prejavuje princíp zmluvnej voľnosti. Ak však prijímateľ sociálnej služby neuzavrel s poskytovateľom sociálnej služby zmluvu o poskytovaní sociálnych služieb, hoci mu táto bola riadne predložená, odmieta sociálnu službu ako celok, stráca nárok na jej poskytovanie. Napriek tomu, že žalovaná opakovane odmietla podpísať predloženú zmluvu o poskytovaní sociálnych služieb a tým odmietla žalobcom poskytované služby ako celok, ďalej bez právneho dôvodu služby prijímala, avšak neplatila za ne úhradu predpokladanú cenovými predpismi.

K námietkám žalovanej týkajúcim sa výpočtu istiny žalobca uviedol, že podľa § 73 ods.2 zákona o sociálnych službách, v ktorom je upravený subjektívny limit úhrady za sociálnu službu, je zrejmé, že pre jeho určenie je dôležitý príjem žalovanej, výška požadovanej úhrady za sociálnu službu, výška životného minima a to, či je sociálna služba poskytovaná so stravovaním alebo bez neho. Zákon o sociálnych službách žiadnym spôsobom neumožňuje do tohto limitu tejto úhrady danej ekonomicky oprávnenými nákladmi (ďalej len („EON“) žalobcu, t.j. že výška požadovanej úhrady nemôže presiahnuť výšku EON žalobcu, neuvádza, v čom by mala spočívať ich nesprávnosť. Navyše k otázke EON žalobcu sa opakovane vyjadroval aj Krajský súd Bratislava ako súd odvolací v rozsudkoch : č.k. 9Co 460/2015-392 zo dňa 26.10.2017, č.k. 4Co 566/2015-476 zo dňa 28.02.2018. Podľa žalobcu, obvyklá úhrada za poskytované služby predstavuje to, čo by žalovaná mala ako prijímateľka sociálnej služby platiť podľa cenového predpisu a výpočet žalovanej sumy s ohľadom na tieto skutočnosti, je preskúmateľný.

K námietke žalovanej týkajúcej sa aktívnej legitímácie žalobcu, žalobca uviedol, že zo zriaďovateľskej listiny žalobcu vyplýva, že je rozpočtovou organizáciou BSK a rozpočtová organizácia je subjektom práva s vlastnou právnou subjektivitou, vo vzťahu k BSK má žalobca postavenie správcu majetku, čo ho oprávňuje uplatňovať pohľadávky pred súdom, preto je žalobca v konaní aktívne legitimovaný.

b/ Žalobca k podaniu priložil listinné doklady : Návrhy zmlúv o poskytovaní sociálnych služieb adresovaných žalovanej so sprievodnými listami zo dňa 11.07.2011 s doručenkou žalovanej, návrhom / D. č. X/XXXX/ P o poskytovaní sociálnych služieb, Dodatku č. 1/201/P k Zmluve č. 7/2011/P, Dodatok č. 2/2011/P k Zmluve č. X/XXXX/ P, Výzvu na uzatvorenie zmluvy a vyporiadanie rozdielov v úhradách zo dňa 05.03.2013, návrh Zmluvy č. 4/2013/P o poskytovaní sociálnej služby s doručenkou žalovanej, Žiadosť žalobcu adresovanú žalovanej o vyjadrenie vo veci stravy a predloženie Návrhu Zmluvy č. X/XXXX/P, vyčíslenie ekonomicky oprávnených nákladov (EON) za rok 2017, 2018 v zariadení DSS a zariadenie pre seniorov Rača.

5. a/ Žalovaná k vyjadreniu žalobcu namietala tvrdenia žalobcu, uviedla, že záver žalobcu o povinnosti žalovanej uzavrieť zmluvu je svojvoľný, namietala výpočet bezdôvodného obohatenia, nakoľko cenový predpis uvádza metodiku určovania úhrad za jednotlivé činnosti poskytované v rámci sociálnej služby, nie však výšku úhrady. Výšku bezdôvodného obohatenia nemožno určiť postupom podľa záväzkového vzťahu zodpovednosti za škodu a výšku výdavkov žalobcu je možné určiť len predložením nákladov vynaložených na zabezpečenie poskytovania ubytovania a súd nemôže predpokladať, že metodika výpočtu výšky mesačnej úhrady podľa VZN vydaného zriaďovateľom je správna. Podľa žalovanej, predmetom sporu je aplikácia ustanovenia zákona základnej sadzby pre určenie výšky úhrady a postup určovania výšky úhrady za ubytovanie, čo je potrebné posudzovať vo všetkých súvislostiach. Výpočet, ktorý určil žalobca, nie je overený žiadnym nezávislým orgánom, žalovaná opätovne namietala aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu.

b/ Žalovaná k vyjadreniu predložila dôkazy: list prezidenta o.z. Asociácia prijímateľov sociálnych služieb v SR so sídlom Pri Vinohradoch 267, Bratislava zo dňa 15.03.2018 adresovaná predsedovi BSAK Mgr. Jurajovi Drobovi, Ekonomicky oprávnené náklady pre žalobcu DSS a zariadenie pre seniorov Rača, Pri vinohradoch 267, Bratislava z roky 2010,2011, Odpoveď žalovaného adresovanej Asociácii prijímateľov sociálnych služieb v SR zo dňa 19.06.2013, list výboru samosprávy Zps, Pri vinohradoch 267, Bratislava,

adresovaný ZpS a DSS Rača, PhDr. Márii Kondelovej zo dňa 09.03.2011. Okrem tohto navrhla žalovaná vykonať dokazovanie oboznámením sa s jej písomnými návrhmi a pripomienkami, oboznámiť sa zverejneným hromadným prístupom na internete : priemernými EON za rok 2017,2017, Záverečným účtom BSK za rok 2017, prvok 11.1.14 :DSS a zariadenie pre seniorov Rača, Výročnou správou DSS a zariadenia pre seniorov Rača, Int. smernicou 21/2017 Podmienky ubytovania zamestnancov- Cenník poplatkov za prechodné ubytovanie zamestnancov DSS a ZPS Rača a zamestnancov zariadení sociálnych služieb v zriaďovateľskej pôsobnosti BSK v objekte Zariadenia pre seniorov, Pri vinohradoch 267 platný na rok 2017 a dokazovať o výške úhrady za ubytovanie zamestnanca a úhrady za ubytovanie prijímateľa sociálnej služby v bytových domoch Pri vinohradoch 267, Bratislava.

6. Podaním zo dňa 17.06.2020 žalobca žiadal pripustiť rozšírenie žaloby o sumu 1.919,01 eur s 5% ročným úrokom z omeškania z tejto sumy od 13.06.2020 do zaplatenia titulom bezdôvodného obohatenia vzniknutého prijímaním sociálnej služby žalovanou od žalobcu bez riadnej úhrady za obdobie od 01.07.2018 do 31.05.2020. Zmena žaloby bola súdom pripustená uznesením č.k. 23C 51/2018-126 zo dňa 07.09.2020.

7. Súd pojednával a rozhodol vo veci na pojednávaní dňa 06.05.2022 v neprítomnosti žalovanej v zmysle § 180 CSP, ktorá mala predvolanie na pojednávanie riadne vykázané, lehotu na prípravu pojednávania mala zachovanú. Dňa 28.04.2022 zaslala osoba s označením Anna Horváthová Žiadosť o odročenie pojednávania na neurčito z jej zdravotného stavu, ktorý jej neumožňuje procesnú obranu v ústnom konaní pred súdom, ako i z dôvodu neposkytnutia jej bezplatnej právnej pomoci v zmysle zákona č. 327/2005 Z.z. Ako osoba pokročilého veku s nepriaznivým zdravotným stavom, výška jej starobného dôchodku jej nedovoľujú platiť právnou pomoc vo viacerých voči nej vedených súdnych sporoch vyvolaných žalobcom. Zároveň bol súdu zaslaný Lekársky nález z Neurologickej ambulancie potvrdzujúci, že žalovaná je na neurológii sledovaná viac rokov, momentálne je výrazne slabá, má bolesti v celej chrbtici, zle spáva, nie je schopná dostaviť sa na súdne pojednávanie, jej stav je trvalý s tendenciou k zhoršovaniu. Súd oznámil žalovanej, že jej žiadosť o odročenie pojednávania na neurčito súd neakceptuje. Súd túto žiadosť vyhodnotil za účelovú a s prihliadnutím na obsah spisu a vyjadrení sporových strán jej osobná účasť na pojednávaní nebola potrebná. Súd vo veci vykonal dokazovanie vypočutím právneho zástupcu žalobcu, oboznámil sa s písomnými podaniami sporových strán, s listinnými dokladmi špecifikovanými v bode 1, 2, 3b/, 4b/ odôvodnenia tohto rozsudku, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

8. Pri rozhodovaní sporu súd vychádzal zo skutkového stavu uvedeného v bode 1 odôvodnenia tohto rozsudku. Žalovaná rozhodujúce skutkové tvrdenia žalobcu nespochybnila. Medzi sporovými stranami nebolo sporné, čo mal súd preukázané i listinnými dôkazmi, že žalovaná bola na základe Rozhodnutia Sociálneho centra pre poskytovanie služieb sociálnej starostlivosti Bratislava, ul. Pri vinohradoch č. 267 č. SC-XXX/XXXX zo dňa 23.03.1994, právopl. 08.09.1994, prijatá do Domova dôchodcov Rača, Pri Vinohradoch 267, Bratislava (Sociálneho centra - penziónovej časti) č. bytu 122 od 19.04.1994. Rozhodnutím Hlavného mesta SR Bratislava zo dňa 25.11.2020, právopl. 10.01.2011, bola žalovaná ako osoba s odkázanosťou na pomoc inej fyzickej osoby II. stupňa považovaná za fyzickú osobu odkázanú na službu v zariadení pre seniorov a bola jej nepretržite poskytovaná celoročná starostlivosť v Domove sociálnych služieb a zariadení pre seniorov Rača, časť Pri Vinohradoch 267 v Bratislave. Taktiež v konaní bolo nesporné, že žalobca naďalej žalovanej poskytuje sociálnu službu v bytovej jednotke č. 122 a medzi stranami sporu nedošlo k uzavretiu zmluvy o poskytovaní sociálnych služieb v období od 01.09.2019 do 31.05.2020. Rovnako nebolo sporné, aké úhrady za rozhodné obdobie uhradila žalovaná za poskytnuté sociálne služby. Žalobca si v spore uplatnil od žalovanej nie reálnu výšku nákladov, ale obvyklú úhradu za takú sociálnu službu, ktorá je poskytovaná žalovanej a osobám v obdobnom postavení s II. stupňom odkázanosti na pomoc inej fyzickej osobe v zariadení sociálnych služieb zriadenom BSK, ktorá obvyklá úhrada bola vypočítaná podľa cenového predpisu - VZN BSK č. XX/XXXX v znení neskorších predpisov, pričom úhradu určil v zmysle zákona najviac do výšky EON.

9. Podľa § 1 Zák. č. 448 / 2008 Z. z. o sociálnych službách a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov, tento zákon upravuje právne vzťahy pri poskytovaní sociálnych služieb, financovanie sociálnych služieb a dohľad nad poskytovaním sociálnych služieb.

Podľa § 2 ods.3 cit. zák., zabezpečenie nevyhnutných podmienok na uspokojovanie základných životných potrieb fyzickej osoby na účely tohto zákona je zabezpečenie ubytovania, stravy, nevyhnutného ošatenia, obuvi a nevyhnutnej základnej osobnej hygieny.

Podľa § 2 ods.4 cit. zák., krízová sociálna situácia podľa tohto zákona je ohrozenie života alebo zdravia fyzickej osoby a rodiny, ktoré vyžaduje bezodkladné riešenie sociálnou službou.

Podľa § 2 ods.5 cit. zák., sociálna služba sa vykonáva najmä prostredníctvom sociálnej práce, postupmi zodpovedajúcimi poznatkom spoločenských vied a poznatkom o stave a vývoji poskytovania sociálnych služieb.

Podľa § 3 ods.2 písm. a /cit. zák., prijímateľ sociálnej služby je fyzická osoba, ktorá je občan Slovenskej republiky, ktorý má na území Slovenskej republiky trvalý pobyt alebo prechodný pobyt hlásený podľa osobitného predpisu.

Podľa § 3 ods. 3 cit. zák., poskytovateľom sociálnej služby je za podmienok ustanovených týmto zákonom obec, právnická osoba zriadená obcou alebo založená obcou, právnická osoba zriadená vyšším územným celkom alebo založená vyšším územným celkom (ďalej len "verejný poskytovateľ sociálnej služby") a iná osoba (ďalej len "neverejný poskytovateľ sociálnej služby").

Podľa § 17 ods. 1 cit. zák., obslužné činnosti sú ubytovanie, stravovanie, upratovanie, pranie, žehlenie a údržba bielizne a šatstva.

Podľa § 17 ods. 2 cit. zák., ubytovanie podľa odseku 1 je poskytovanie bývania v obytnej miestnosti alebo v jej časti s príslušenstvom, užívanie spoločných priestorov a poskytovanie vecných plnení spojených s ubytovaním alebo poskytnutie prístrešia na účel prenocovania.

Podľa § 72 ods.1 cit. zák., prijímateľ sociálnej služby je povinný platiť úhradu za sociálnu službu v sume určenej poskytovateľom sociálnej služby, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 72 ods.2 cit. zák., verejný poskytovateľ sociálnej služby určuje sumu úhrady za sociálnu službu, spôsob jej určenia a platenia úhrady zmluvou podľa § 74 v súlade so všeobecne záväzným nariadením obce alebo vyššieho územného celku, najviac vo výške ekonomicky oprávnených nákladov.

Podľa § 74 ods.1, cit. zák., poskytovateľ sociálnej služby poskytuje sociálnu službu na základe zmluvy o poskytovaní sociálnej služby. Zmluva o poskytovaní sociálnej služby musí byť uzatvorená spôsobom, ktorý je pre prijímateľa sociálnej služby zrozumiteľný.

Podľa § 74 ods. 7 cit. zák., zmluva o poskytovaní sociálnej služby obsahuje

- a) označenie zmluvných strán,
- b) druh poskytovanej sociálnej služby,
- c) vecný rozsah sociálnej služby podľa § 15 a formu poskytovania sociálnej služby,
- d) deň začatia poskytovania sociálnej služby,
- e) čas poskytovania sociálnej služby,
- f) miesto poskytovania sociálnej služby,
- g) sumu úhrady za sociálnu službu, spôsob jej určenia a spôsob jej platenia,
- h) podmienky zvyšovania sumy úhrady za sociálnu službu,
- i) dôvody odstúpenia od zmluvy,
- j) sumu nezaplatenéj úhrady za sociálnu službu podľa § 73 ods. 13.

Podľa § 74 ods. 8 cit. zák., suma úhrady za sociálnu službu podľa odseku 7 písm. g) musí obsahovať sumu úhrady za odborné činnosti, obslužné činnosti a ďalšie činnosti.

Podľa § 74 ods. 9 cit. zák., v zmluve o poskytovaní sociálnej služby sa môžu dohodnúť aj ďalšie náležitosti podľa druhu sociálnej služby.

Podľa § 74 ods. 12 cit. zák., ak sa zmenia skutočnosti rozhodujúce na určenie úhrady za sociálnu službu podľa § 73, poskytovateľ sociálnej služby a prijímateľ sociálnej služby sú povinní uzatvoriť dodatok k zmluve o poskytovaní sociálnej služby.

Podľa § 74 ods. 13 cit. zák. prijímateľ sociálnej služby môže jednostranne vypovedať zmluvu o poskytovaní sociálnej služby kedykoľvek aj bez uvedenia dôvodu; výpovedná lehota nesmie byť dlhšia ako 30 dní.

Podľa § 106 ods. 5 prechodných a záverečných ustanovení Zák .č. 488/2008 Z. z. sociálnych službách a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov, tento zákon upravuje právne vzťahy pri poskytovaní sociálnych služieb, financovanie sociálnych služieb a dohľad nad poskytovaním sociálnych služieb, fyzická osoba, ktorej sa na základe rozhodnutia o poskytovaní sociálnej služby, alebo fyzická osoba, ktorej sa na základe zmluvy o poskytovaní sociálnej služby poskytuje starostlivosť v zariadení sociálnych služieb podľa zákona účinného do 31. decembra 2008, alebo ktorá je na základe rozhodnutia zaradená do poradovníka čakaťov na poskytovanie starostlivosti v zariadení sociálnych služieb podľa zákona účinného do 31. decembra 2008, sa považuje za odkázanú na túto sociálnu službu v rozsahu, ktorý zodpovedá minimálne požadovanému stupňu odkázanosti na poskytovanie sociálnej služby v tomto zariadení podľa zákona účinného od 1. januára 2009 do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o odkázanosti na sociálnu službu v tomto zariadení podľa zákona účinného od 1. januára 2009, najdlhšie do 31. decembra 2011.

Podľa § 106 ods. 6 cit. zák., poskytovateľ sociálnej služby, ktorý do 31. decembra 2008 poskytoval starostlivosť v zariadení sociálnych služieb s celoročným pobytom fyzickej osobe, ktorá po 31. decembri 2008 nie je odkázaná na túto starostlivosť na základe právoplatného rozhodnutia podľa zákona účinného od 1. januára 2009, je povinný tejto fyzickej osobe naďalej poskytovať sociálnu službu podľa zákona účinného od 1. januára 2009.

Podľa § 106 ods.7 cit. zák., sociálne služby, ktoré sa fyzickej osobe poskytovali k 31. decembru 2008, sa po tomto dni poskytujú podľa zákona účinného do 31. decembra 2008 do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o odkázanosti fyzickej osoby na sociálnu službu a uzatvorenia zmluvy o poskytovaní sociálnej služby podľa zákona účinného od 1. januára 2009. Poskytovateľ sociálnej služby je povinný uzatvoriť zmluvu o poskytovaní sociálnej služby podľa zákona účinného od 1. januára 2009 po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia o odkázanosti fyzickej osoby na sociálnu službu.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „Obč. zák.“) , kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Obč. zák., bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 Obč. zák., predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 563 Obč. zák., ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Obč. zák., dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Obč. zák., ak ide o omeškanie s plnením peňažného záväzku, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak podľa zákona nie je povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky planá k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

10. Súd uplatnený nárok žalobcu posúdil podľa Zákona č. 448/2008 Z.z. o sociálnych službách a o

zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov, ktorý upravuje právne vzťahy pri poskytovaní sociálnych služieb, účinného od 01.01.2009. Predmetom prejednávanej veci boli právne otázky - posúdenie splnenia povinnosti podľa § 106 ods. 7 zákona o sociálnych službách a v časti posudzovania súlade vyčíslenia bezdôvodného obohatenia s § 73 a nasl. zákona o sociálnych službách, ako i otázka aktívnej legítimácie žalobcu.

11. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobca poskytuje sociálne služby za podmienok stanovených citovaným zákonom, zriaďovateľ Bratislavský samosprávny kraj so sídlom v Bratislave vydal Zriaďovaciu listinu číslo: XXX/XXXX zo dňa 22.06.2009 pre Domov sociálnych služieb a zariadenie pre seniorov Rača, Pri vinohradoch 267, Bratislava, ktorý je rozpočtovou organizáciou, svojimi príjmami a výdavkami je napojený na rozpočet Bratislavského samosprávneho kraja, bol zriadený na dobu neurčitú a poskytuje sociálne služby na základe zápisu do registra, ktorý vedie vyšší územný celok, v Registračnej karte vydanej Bratislavským samosprávnym krajom. Žalobca ako rozpočtová organizácia vymáha pohľadávky v súvislosti s výkonom správy a je aktívne vecne legítimovaným účastníkom na uplatňovanie pohľadávok pred súdom. Z vyjadrení žalobcu vyplynulo, že Bratislavský samosprávny kraj každý rok zo svojho rozpočtu poskytuje určitý finančný objem na krytie nákladov, keďže vlastné príjmy žalobcu z úhrad prijímateľov nepokrývajú náklady žalobcu a na úhradách nezískava viac ako sú jeho náklady.

12. V konaní nebolo sporné, že žalovaná bola prijatá do Domova sociálnych služieb a zariadenia pre seniorov Rača na základe rozhodnutia o poskytovaní celoročnej starostlivosti (Domov dôchodcov Rača) č. SC-XXX/XX zo dňa 23.03.1994 podľa § 93 ods. 1 písm. a/ zákona č. 195/2008 Z.z. o sociálnej pomoci. Rozhodnutím Hlavného mesta SR Bratislavy č. MAGS OSV XXXXX/XXXX-XXXXXX/XXXX zo dňa 25.11.2010, právopl. 10.01.2011 bolo považovaná za osobu odkázanú na sociálnu službu v zariadení pre seniorov s odkázanosťou na pomoc inej fyzickej osoby II. stupňa.

13. Podľa zákona č. 448/2008 Z.z. o sociálnych službách, ktorý nadobudol účinnosť dňa 01.01.2009, prijímatelia sociálnej služby boli povinní platiť úhradu za sociálnu službu určenú poskytovateľom sociálnej služby podľa § 72 ods. 1 cit. zákona. Verejný poskytovateľ sociálnej služby určuje sumu úhrady za sociálnu službu, spôsob jej určenia a platenia úhrady zmluvou podľa § 74, v súlade so VZN obce alebo VÚC, najviac vo výške EON podľa § 72 ods. 2 cit. zákona. Podľa právnej úpravy v čase prijatia žalovanej do Domova dôchodcov Rača podľa zákona č. 195/1998 Z.z. o sociálnej pomoci bola priznaná právomoc určovať výšku úhrady formou rozhodnutia ako jednostranného právneho aktu. Nová právna úprava v zákone o sociálnych službách upravuje poskytovanie sociálnej služby na základe zmluvy o poskytovaní sociálnej služby podľa § 74 ods. 1 cit. zákona. Poskytovateľ sociálnej služby bol povinný uzatvoriť zmluvu o poskytovaní sociálnej služby podľa zákona účinného od 01.01.2009 po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia o odkázanosti fyzickej osoby na sociálnu službu v zmysle § 106 ods. 7 cit. zákona, pričom žalovaná sa na základe Rozhodnutia Hlavného mesta SR Bratislavy zo dňa 25.11.2010, právopl. 10.01.2011 považuje za fyzickú osobu odkázanú na sociálnu službu v zariadení pre seniorov aj podľa zákona č. 448/2008 Z.z. o sociálnych službách.

14. Sporové strany sú preto v zmysle zákona č. 448/2008 Z.z. o sociálnych službách účastníkmi právneho vzťahu pri poskytovaní sociálnych služieb. Žalobca ako poskytovateľ sociálnej služby si svoju zákonnú povinnosť splnil a predložil žalovanej návrhy zmluvy o poskytovaní sociálnej služby č. 7/2011/P s návrhom poskytovania celoročnej sociálnej služby pobytovou formou od 01.01.2011, a následne jej predložil aj Dodatky k tejto Zmluve č. X/XXXX/P, č. 2/2011/P, následne ďalšiu Zmluvu o poskytovaní sociálnej služby č. 4/2013/P s návrhom poskytovania sociálnej služby odo dňa podpisu zmluvy zmluvnými stranami. Žalovaná návrhy zmlúv neakceptovala a zmluvu so žalobcom neuzavrela ani po predložení ďalšieho návrhu zmluvy o poskytovaní sociálnej služby č. 8/2014/P s návrhom poskytovania sociálnej služby od 10.01.2011, ani po písomnom vysvetlení žalobcu žalovanej niektoré ustanovenia navrhovanej zmluvy.

15. Poskytovateľ sociálnej služby, ktorý do 31. decembra 2008 poskytoval starostlivosť v zariadení sociálnych služieb s celoročným pobytom fyzickej osobe, bol však naďalej povinný žalovanej poskytovať sociálnu službu podľa zákona účinného od 01.01.2009 podľa § 106 ods. 6 prechodných a záverečných ustanovení zákona č. 448/2008 Z.z. Dôvodová správa k prechodným ustanoveniam uvádza, že obsahujú právnu úpravu, ktorou sa v nevyhnutnom rozsahu uplatní zásada ochrany už

nadobudnutých práv podľa doterajšej právnej úpravy a zabezpečuje tak zosúladienie právnych vzťahov s novou úpravou. Právnym dôvodom na poberanie sociálnej služby od žalobcu bolo pôvodné rozhodnutie Domova dôchodcov (Sociálneho centra pre poskytovanie služieb sociálnej starostlivosti Bratislava, ul. Pri vinohradoch č. 267 zo dňa 23.03.1994 o poskytovaní celoročnej starostlivosti od 19.04.1994 na dobu neurčitú.

16. V zmysle prechodných ustanovení zákona č. 448/2008 Z.z. o sociálnych službách žalovanej zanikol právny titul na poberanie predmetnej sociálnej služby dňom právoplatnosti Rozhodnutia Hlavého mesta SR Bratislavy o odkázanosti žalovanej zo dňa 25.11.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť 10.01.2011. Žalovaná však aj po tomto dátume zotrvala v zariadení žalobcu, čo nebolo v konaní sporné, čím prejavila vôľu naďalej prijímať sociálnu službu v rozsahu, ako ju dovtedy poberala na základe predchádzajúceho rozhodnutia. Ďalší jej pobyt v zariadení žalovaného už bol bez právneho dôvodu, keďže žalovaná so žalobcom neuzavrela zmluvu o poskytovaní sociálnej služby, ktorá je podľa zákona č. 448/2008 Z.z. jediným právnym titulom na poskytovanie sociálnej služby. Takýto výklad ustanovení zákona č. 448/2008 Z.z. o sociálnych službách je správny, čo potvrdilo i MPSVaR ako orgán štátnej správy, ktorý zákon pripravoval.

17. Nakoľko predmetom sporu je vydanie bezdôvodného obohatenia, a nie povinnosť uzavrieť zmluvu alebo nahradenie prejavu vôle žalovanej, nebolo podľa názoru súdu potrebné bližšie skúmať okolnosti a dôvody, pre ktoré nebola zmluva o sociálnej službe uzavretá, či mala mať spotrebiteľský charakter, podstata sporu spočíva v správnom určení sumy za úhradu prijatej sociálnej služby žalovanou, ktorej výšku stanovuje cenový predpis.

18. Z osobnej karty klienta - žalovanej súd zistil, že žalovaná mesačne uhrádzala sumu 143,01 eur, pričom výška úhrady vypočítaná podľa VZN BSK č. 31/2009 v mesiacoch september 2016 až máj 2020 mala byť 205,73 eur, resp. sa menila podľa počtu dní v mesiaci. Rozdiel medzi zaplatenými úhradami žalovanou a výškou úhrady vypočítanej podľa VZN BSK č. 31/2009 predstavuje za obdobie od 01.09.2016 do 30.06.2018 sumu 1.744,05 eur a za obdobie od 01.07.2018 do 31.05.2020 sumu 1.919,01 eur.

19. Výška bezdôvodného obohatenia je daná obvyklou úhradou, akú platia seniori v predmetnom zariadení podľa Všeobecne záväzného nariadenia BSK, príp. aj seniori v iných zariadeniach v rámci SR, po odpočítaní sumy, ktorú žalovaná skutočne uhradila. Žalobca vykázal a predložil vyčíslenie ekonomicky oprávnených nákladov svojho zariadenia za roky 2016-2018 podľa druhu sociálnej služby -zariadenie pre seniorov vo výške 723,77 eur, 685,23 eur, 634,57 eur, ako i porovnanie s EON v iných zariadeniach Košického, Žilinského a Trnavského samosprávneho kraja, ktorých priemer je 622,45 eur. Žalovaná neuviedla dostatočne a konkrétne relevantné skutočnosti, ktoré by spochybnili správnosť vykazovaných nákladov, okrem toho so žalobcom neuzavrela žiadnu zmluvu, preto výška bezdôvodného obohatenia u žalovanej je daná obvyklou úhradou, teda úhradou, ktorú platia klienti žalobcu v porovnateľnej izbe. Preto bolo nadbytočné v konaní vykonávať dokazovanie ohľadne zistenia presnej výšky ekonomicky oprávnených nákladov, nakoľko súd dospel k záveru, že výška bezdôvodného obohatenia v podobe úhrady, ktorá vychádzal z § 72 ods. 2 zákona č. 448/2008 Z.z. je odôvodnená. Žalovaná namietala výšku EON, pričom v zmysle zákona č. 448/2008 Z.z. je relevantným údajom EON druh sociálnej služby, pričom je zjavné, že žalobca nepožaduje od žalovanej reálnu výšku nákladov, ani úhrady za služby, ktoré nevyužíva. Ekonomicky oprávnené náklady sú definované v § 72 ods. 5 zákona č. 448/2008 Z.z., zisťujú sa vo vzťahu ku konkrétnemu druhu sociálnej služby a žalobca ich výšku preukazoval v obdobných sporoch ako je prejednávaná vec voči žalovanej v konaní č.k. 23C/51/2018. K EON žalobcu sa opakovane vyjadril Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd v rozsudkoch č.k. 9Co 460/2015-392 zo dňa 26.10.2017, č.k. 4Co 566/2015-476 zo dňa 28.02.2018, ktorý vyhodnotil v obdobných veciach žalovaných na nariadenie znaleckého dokazovania ohľadne EON za účelový a bezvýznamný pre rozhodnutie vo veci, nakoľko na to, aby mohla mať výška EON vplyv na úhrady žalovaných, by bolo potrebné, aby tieto boli nižšie než výška úhrad, na ktoré by žalovaní boli povinní v zmysle neuzavretých dodatkov k zmluvám, resp. v zmysle VSZ BSK č. 31/2009.

20. Súd námietky žalovanej týkajúce sa nedodržania subjektívneho zákonného limitu výšky obvyklej úhrady vyhodnotil ako neopodstatnené. Žalobca správne poukazoval na to, že zo znenia § 72 ods. 2 zákona č. 448/2008 Z.z. je zjavné, že pre určenie je dôležitý príjem žalovanej, výška požadovanej úhrady za sociálnu službu, výška životného minima a to, či je sociálna služba poskytovaná

so stravovaním alebo bez neho. Zákon neumožňuje do limitu započítavať akékoľvek ďalšie výdavky či náklady žalovanej. Výpočet úhrady za sociálnu službu, resp. jej zložku ubytovania, rešpektuje aj limit podľa § 30 ods. 3 VZN BSK č. 31/2009 tak, ako ho žalobca správne špecifikoval za jednotlivé zložky ubytovania, a to za obytnú miestnosť s príslušenstvom (suma 0,20 eur/denne/m², max. 170 eur), za užívanie spoločných priestorov (10eur mesačne), vecné plnenia spojené s ubytovaním (10,07 eur/denne). Limit 170 eur sa pritom nevzťahuje na celú úhradu za ubytovanie ale sociálnu službu, ale len na jednu jej zložku.

21. Právne posúdenie, t.j. bezdôvodné obohatenie, bolo taktiež podrobené prieskumu odvolacieho Súdu, ktorý tak, ako v prípade EON, aj v prípade právneho posúdenia bezdôvodného obohatenia jednoznačne uzavrel, že v prípade poskytovania sociálnej služby bez zmluvy ide o poskytovanie sociálnej služby bez právneho dôvodu, a v takom prípade vzniká poskytovateľovi nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia.

22. Námietku žalovanej ohľadne nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu taktiež súd vyhodnotil za nedôvodnú, nakoľko zo zriaďovateľskej listiny č. 012/2009 zo dňa 22.06.2009 jednoznačne vyplýva, že žalobca je rozpočtovou organizáciou s vlastnou právnou subjektivitou, ktorá svojimi príjmami a výdavkami je napojená na rozpočet Bratislavského samosprávneho kraja. Vo vzťahu k Bratislavskému samosprávnemu kraju (ďalej len „BSK“) má teda žalobca postavenie správcu majetku BSK, čo ho oprávňuje podľa § 6 ods. 3 zákona č. 446/2001 Z. z. o majetku vyšších územných celkov, v rámci správy tohto majetku konať v mene vyššieho územného celku pred súdmi a inými orgánmi vo veciach, ktoré sa týkajú majetku vyššieho územného celku, ktorý spravuje. Z uvedeného možno teda vyvodiť, že žalobca ako správca majetku BSK je aktívne vecne legitimovaný, teda je oprávnený domáhať sa vo vlastnom mene majetkových práv zriaďovateľa, pre ktorého vykonáva správu majetku.

23. Ako mal teda súd z vykonaného dokazovania preukázané, výška bezdôvodného obohatenia nebola v konaní sporná, žalobca ju preukazoval kartou klienta, žalovaná výšku úhrad nesporevala. Preto mal súd preukázané skutočnosti uvedené v bode 18 odôvodnenia tohto rozsudku z osobnej karty klienta - žalovanej, že celkový rozdiel medzi nákladmi a prijatými platbami od žalovanej z obdobia od 01.09.2016 do 31.05.2020 činí 3.663,06 eur. Keďže žalovaná si nespĺnila svoj záväzok vydať bezdôvodného obohatenie včas, čím sa dostala so omeškania so splnením peňažného záväzku, z ktorého dôvodu je povinná zaplatiť žalobcovi aj zákonný úrok z omeškania z dlžnej sumy v zmysle § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. vo výške o 5 percentuálnych bodov vyššej, ako bola základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania. Žalobca Výzvou zo dňa 27.08.2018, doručenej žalovanej dňa 29.08.2018 a Predžalobnou výzvou zo dňa 09.06.2020 doručenu žalovanej dňa 11.06.2020, vyzval na zaplatenie sumy 1744,05 eur a následne sumy 1.919,01 eur (pred rozšírením žaloby), avšak bezvýsledne.

24. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná do dnešného dňa neuhradila za uplatňované obdobie žiadnu sumu, súd žalobe ako dôvodnej vyhovel a v zmysle § 451 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka zaviazal žalovanú na zaplatenie žalobcovi titulom bezdôvodného obohatenia istiny vo výške 3.663,006 eur spolu s príslušenstvom v zmysle § 517 ods. 1,2 v spojení s § 3 Nar. vlády SR č. 87/1995 Z.z. § 563 Občianskeho zákonníka tak, že žalovanú zaviazal aj na zaplatenie zákonného 5% ročného úroku z omeškania z nezaplatených istín odo dňa nasledujúceho po prevzatí si Výziev na zaplatenie žalovanou, keďže čas plnenia medzi stranami sporu nebol dohodnutý, ani ustanovený právnym predpisom, preto bola žalovaná v zmysle Výziev povinná žalobcovi plniť nasledujúci deň po obdržaní Výziev na zaplatenie, kedy sa dostala do omeškania s plnením peňažného dlhu, t.j. 5% ročného úroku z omeškania zo sumy 1.744,05 eur od 31.08.2018 do zaplatenia a zo sumy 1.919,01 eur od 13.06.2020 do zaplatenia.

25. Záverom súd poukazuje i na skutočnosť, že žalobca si v minulom období na tunajšom súde uplatňoval totožné nároky na vydanie bezdôvodného obohatenia voči žalovanej na základe totožných právnych a skutkových okolností za iné obdobia, a to v konaniach č.k. 7C/270/2013 a č.k. 16C/288/2016, na základe ktorých bol žalobcovi voči žalovanej priznaný nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia za poskytnuté sociálne služby. Taktiež v ďalších mnohých obdobných veciach žalobcu ako v konaní č.k. 23C/51/2018, na ktoré poukazoval žalobca pri svojej argumentácii, ako i na ktoré nepoukazoval, závery odvolacieho súdu potvrdzovali oprávnenosť požadovaného nároku žalobcu.

26. O trovách konania procesných strán súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP tak,

že v konaní plne úspešnému žalobcovi priznal voči neúspešne žalovanej náhradu trov konania v pomere úspechu 100%. O výške náhrady rozhodne tunajší súd v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Exekúciu možno vykonať len na návrh oprávneného alebo na návrh toho, kto preukáže, že naňho prešlo právo z rozhodnutia (ďalej len „oprávnený“). Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku (zákona č. 233/1995 Z. z.), ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie. Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo Exekučný poriadok neustanovuje inak.